

Научни приноси в памет на професор Константин Попов. Материали от Научната конференция „100 години от рождението на проф. К. Попов”, София, 29-30 ноември 2007 г. Велико Търново, ИК „Знак’94”, 2007, стр. 71-80.

## Деантропонимни съществителни в най-новата българската лексика

Диана Благоева

Една от характерните прояви на динамиката в българския език в периода след 1989 г. е засилената експанзия на собствените имена в областта на апелативната лексика (Гутшмит 2004). Този процес засяга в най-голяма степен ядрото на онимичното пространство – антропонимията. Навлизането на елементи от антропонимното пространство в сферата на апелативите има различни проявления, които заслужават да бъдат обстойно проучени. Сред тях са например апелативизацията на антропоними на домашна почва, както и заемането от други езици на неологизми, които са резултат от апелативизация на антропоними или са образувани от антропоними (срв. *пилатес*, *каланетика*, *вансанетика*, *рейгъномика*, *бушиномика*). Значителна роля има също така активизирането на словообразователните възможности на антропонимната лексика, в резултат на което в съвременния период езикът се обогатява с редица новообразувания, мотивирани от домашни или чужди собствени имена на лица.

Въпреки че в една или друга степен е бил засяган от различни изследователи (вж. напр. Балкански 1999, Бонджолова 2001, Аврамова 2003, Мартинцова 2003, Трифонова 2006, Георгиева 2007 и др.), въпросът за новата българска лексика, словообразователно мотивирана от антропоними, се нуждае от специално проучване. Поради ограничения обем на работата тук ще бъде разгледан само един от аспектите на този въпрос: структурните и семантичните особености на новите деантропонимни съществителни с узуален или оказионален характер. Интересът е насочен именно към субстантивните образувания, тъй като те съставляват ядрото на новата деантропонимна лексика в българския език<sup>1</sup>.

Привличането в анализа не само на узуална, но и на оказионална лексика е мотивирано от няколко обстоятелства. Деантропонимните оказионализми са в значителна степен показателни за словообразователните тенденции в дадения период, тъй като, независимо че са речеви образувания, в много случаи са произведени по продуктивни словообразователни модели, имат прозрачна словообразователна мотивация и семантика. В повечето случаи няма структурни пречки тези образувания при възникване на комуникативна необходимост да станат част от системата, но невинаги може се прогнозира кои от тях ще претърпят узуализация. Появата и закрепването или отмирането на разглеждания тип

---

<sup>1</sup> Показателен е фактът, че около 80 % от общия брой на ексцерпираниите за целите на едно предстоящо по-широко изследване над 600 новообразувания, словообразователно мотивирани от антропоними, са съществителни имена. Като източници на ексцерпция са използвани: електронен корпус на българския език с над 100 милиона словоформи, неологични речници, материали от интернет, периодични издания.

новообразуванятия са обусловени преди всичко от екстралингвистични фактори. По правило апелативи се образуват от имената на знакови за съответния социум личности, като „разпознаваемостта“ на новата деантропонимна лексика се обуславя от наличието на общи за всички членове на обществото фонові знания в съответния времеви отрязък<sup>2</sup>. Поради динамиката в обществения живот и промяната на обществените настроения и нагласи в повечето случаи деантропонимните образуванятия се оказват думи еднокдневки. Дори да станат част от узуса за определен период, при изчезване или дезактуализиране на означаваните явления и реалии, тези думи преминават в пасивния запас, като по-голямата част от тях постепенно отмират (срв. *боневист*, *беровизация*, *соколовицина*, *десиславка*), а останалите се превръщат в историзми (срв. *живковизъм*, *горбачовизъм*, *тачърист*). Като отражение на социокултурните нагласи и противопоставянния в съответното общество в даден период особено интересни са експресивно маркираните деантропонимни названия, които обаче поради конотативните си напластявания имат значително по-малък шанс да се узуализират и да станат пълноценни елементи на лексикалната система.

Анализираните деантропонимни новообразуванятия се разпределят в три основни групи: – съществителни имена за лица, абстрактни съществителни и съществителни с конкретно-предметна семантика. Повечето от разглежданите субстантиви са образувани чрез деривация, по-слабо застъпени са префиксално-суфиксалното словообразуване, композицията и универбизацията. Мотивиращи основи най-често са домашни или чужди фамилни имена, срв. *костовист*, *желевизъм*, *елциновицина*; в по-редки случаи – лични имена, срв. *сергеевист* от Сергей (Станишев), *бойковизъм* от Бойко (Борисов), *жоржовизация* от Жорж (Ганчев), хипокористики, срв. *надкевист* от Надка, умалително от Надежда (Михайлова), прозвища, срв. *батевицина* от Батето (прозвище на Ив. Славков), *татовизъм* от Тато (прозвище на Тодор Живков), *геметизация* от Гемето (прозвище на Г. М. Димитров), както и комбинация от лично и фамилно име или лично име и прозвище, срв. *тодорживковизъм*, *умбертоековицина*, *билгейтсовци*, *мишошамаровци*. Мотивираните от лични имена, хипокористики и прозвища деривати са експресивно маркирани и изразяват фамилиарност, понякога съчетана с отсянка на пренебрежителност.

Сред новите деантропонимни съществителни имена за лица преобладават дериватите *nomina pertinentia*. Чрез тях се назовават привърженици на лицето, чието собствено име мотивира съответния дериват. Най-продуктивен е интернационалният суфикс *-ист*, а мотивиращата основа обикновено е фамилно име: *бакърджиевист*, *бисеровист*, *боневист*, *виденовист*, *ганевист*, *гърневист*, *дертлиевист*, *доганист*, *живковист*, *костовист*, *лиловист*, *михайловист* (от Н. Михайлова), *мозерист*, *овчаровист*, *панайотовист*, *петковист*, *пинчевист*, *премяновист*, *първановист*, *сидеровист*, *станишевист*, *стоичковист*, *стояновист*, *такевист* (от Я. Такева), *тренчевист*, *филчевист*, *цоневист* и др.; в по-редки случаи – лично име: *воленист*, *йоанист*, *симеонист*. Такива съществителни се

---

<sup>2</sup> Във връзка с това например новообразуванятията *бойковизъм* и *бойковист* (по името на софийския кмет Бойко Борисов) са значително „по-разпознаваеми“ от сходните в структурно-семантично отношение образуванятия *йоанизъм*<sub>1</sub> и *йоанист* (по името на бившия бургаски кмет Йоан Костадинов), чиято мотивация (без подкрепата на контекста) е непрозрачна за много от носителите на езика.

образуват активно и от чужди антропоними<sup>3</sup>: *берлусконист, блеърист, бушист, браунист, горбачовист, елцинист, кройфист, льопенист, муунист, путинист, рейгънист, саддамист, саркозист, тачърист, толкинист* (от Дж. Толкин), *фукоист* (от Фуко). По-ограничена е употребата на разширените варианти на суфикса: *-овист* (срв. *бойковист, жановист, догановист, мозеровист, симеоновист*) и *-евист* (срв. *надеждевист, надкевист, сергеевист*). Суфиксът *-ист* и разширеният му вариант *-овист* участват и в изграждането на композиционно-суфиксални съществителни с разглежданото значение: *бойкоборисовист, младоборшовист* (от М. Боршош), *тодорживковист, хуанкарлист* (от Хуан Карлос).

По-ограничена роля в създаването на нови деантропонимни съществителни от категорията *nomina pertinentia* има домашният суфикс *-ец* (с разширените му варианти *-овец, -'анец, -ианец* и др.), срв. *доганец, живковец, догановец, мозеровец, фукоянец* (от Фуко), *торовианец* (от Торо), *уилсънианец* (от Удроу Уилсън). Суфиксите *-ик, -ак* не участват в изграждането на узуални деантропонимни *nomina pertinentia*, но се откриват в структурата на отделни okazjiонални образувания, срв. *костовик, костовак*. Okазионален характер има и оформеното със суфикса *-к* съществително *панайотка* ('лице от кръга приближени на П. Панайотов'), което е експресивно маркирано поради нетипичната употреба на суфикса извън кръга на феминативите.

Много активно (предимно в okazjiоналното словообразуване) е произвеждането на съществителни *nomina similitiva*, изразяващи прилика, сходство (по действия, стил на поведение и пр.) на означаваното лице с лицето, чието собствено име мотивира деривата. Най-продуктивен е моделът съществителни със суфикс *-ец* и мотивираща основа – фамилно име<sup>4</sup>: *абрашевци, адемовци, бакърджиевци, барековци, виденовци, диловци, желевци, живковци, каракачановци, коритаровци, корнезовци, костовци, кошлуковци, луджевци, лукановци, младеновци, петкановци, премяновци, сидеровци, станишевци, тренчевци* и др. Мотивираща основа може да бъде и чужд антропоним: *горбачовци, милошевичевци, спилбърговци, тарантиновци*. Отбелязват се и разширени форми на суфикса: *-овец, -евец*, които се прибавят главно към фамилии или (по-рядко) лични имена от чужд произход, срв. съответно *азисовци, бушовци, догановци, жановци, клинтъновци, кройфовци, льопеновци, хайдеровци, фортауновци* (от П. Фортаун) и *алгафариевци*. Активно се образуват и композиционно-суфиксални съществителни със суфикс *-ец* от лично и фамилно име: *божидарбожиловци, бойкоборисовци, бригоаспаруховци, дончоцончевци, георгимарковци, жанвиденовци, жоржганчевци, иванкостовци, миленвелчевци, николайвасилевци, пенчоданчевци, петкосимеоновци, петърстояновци, полипантевци, славитрифоновци, стоянганевци, тодорбояджиевци, тодорживковци, филипдимитровци, ценкобаревци, явордачковци* и др. По-рядко в подобна функция се употребява и разширеният

<sup>3</sup> В този случай нерядко е трудно да се установи дали съответното съществително е образувано на българска почва, или е заето в готов вид от друг език. По този въпрос вж. по-подробно Аврамова 2003: 80.

<sup>4</sup> Поради това, че разглежданите *nomina similitiva* са с okazjiонален характер и функционират в речта почти изключително в множествено число, тук и по-нататък примерите са приведени в плурал.

суфикс *-овец*, който се съчетава главно с антропоними от чужд произход: *билгейтсовци*, *петърбероновци*, *харипотъровци*.

Деантропонимните съществителни от разглеждания тип обикновено са експресивно маркирани и са свързани в повечето случаи с изразяване на отрицателна оценка. С подчертана експресивност се отличават образувания, изградени чрез съчетаване на фамилията на няколко различни лица, срв. *дайновкръстеврайчевци*. Нарушаването на словообразователните норми чрез прибавяне на суфикса *-ец* (*-овец*) към фамилията (или името и фамилията) на лица жени също поражда засилена експресивност, срв.: *дъревици* (от В. Дърева), *веселадрагановци*, *надеждамихайловци*, *татянидончевци*, *ширинместановци*.

В съвременния период активно се образуват оказинални *nomina similitiva* от среден род със суфикс *-че* от фамилии или (по-рядко) лични имена на лица мъже и жени: *азисчета*, *бакърджиевчета*, *борисовчета*, *виденовчета*, *воленчета*, *гурковчета* (от Н. Гуркова), *доганчета*, *живковчета*, *каракачанчета*, *кеворкянчета*, *костовчета*, *методиевчета*, *муравейчета*, *овчаровчета*, *панайотовчета*, *петковчета* (от Р. Петков), *сергейчета*, *сидеровчета*, *станишевчета*, *стояновчета* и др. Употребата на умалителния суфикс в подобна функция обуславя подчертаната експресивност на разглеждания тип деантропонимни образувания, които в повечето случаи носят отсянка на пренебрежителност. По-ограничено се образуват деантропонимни *nomina similitiva* от женски род със суфикс *-к(а)*: *азиски* (от Азис), *шулевки*<sub>1</sub>, *амелияличевки*. Тези образувания също имат оказинален характер и са експресивно маркирани, особено в случаите, когато мотивиращата основа е мъжки антропоним (срв. *азиски*).

В анализирания материал се отбелязват и отделни субстантиви *nomina experientiae* (названия за лица, които обичат нещо, имат склонност към нещо) със суфикс *-аджиј(а)* и *-ар*: *азисаджия*, *азисар*. Тяхната оказиналност се обуславя от това, че по правило съществителни от категорията *nomina experientiae* не се произвеждат от антропоними.

Сравнително активно е образуването на префиксално-суфиксални деантропонимни съществителни за лица с префикс *анти-* и суфикс *-ист* или *-ец*, срв. *антибоневист*, *антиживковист*, *антикостовист*, *антимозерист*, *антиовчаровист*, *антипървановист*, *антистоичковист*, *антицоневист*, също и *антибушист*, *антисаддамист*, *антисаркозист*, *антитолкинист*; *антистоичковец* и *антиуилсъновец*. Известна продуктивност в производството на деантропонимни названия за лица показват и суфиксоидите *-ман*, *-фил*, *-фоб*, *-оид*. Мотивираща основа в такива образувания обикновено е лично или фамилно име от домашен или чужд произход: *азисоман*, *сидероман*; *азисофил*, *клинтънофил*; *азисофоб*, *костофоб*, *сидерофоб*; *азисоид*, *доганоид*. Срещат се, макар и по-ограничено, различни типове сложни съществителни с деантропонимен характер за назоваване на лица: *бахтиновед*, *пенеved* (от Б. Пенев), *фуковед* (от Фуко); *азисолюбец*, *костолюбец*, *саддамолубец*; *потърманиак*; *потърфен*; *бахтинопоклонник* и др.

Абстрактни деантропонимни съществителни се образуват обикновено със суфиксите *-изъм*, *-изациј(а)*, *-щин(а)*. Със суфикса *-изъм* се оформят най-често деантропонимни съществителни, които назовават създадени от съответно лице политически течения и доктрини или характерен за съответно лице стил на управление. Такива названия се образуват еднакво активно както от родни, така и

от чужди антропоними, срв. съответно *абрашевизъм*<sub>1</sub>, *бойковизъм*, *виденовизъм*, *ганевизъм*<sub>1</sub>, *доганизъм*, *жановизъм*, *желевизъм*, *живковизъм*, *йоанизъм*, *костовизъм*, *лиловизъм*, *симеоновизъм*, *татовизъм*, *тошовизъм*<sub>1</sub> (от бай Тошо, прозвище на Т. Живков), *филчевизъм*, също *берлусконизъм*, *блеъризъм*, *брежневизъм*, *бушизъм*<sub>1</sub> (от Дж. Буш), *горбачовизъм*, *елцинизъм*, *лъопенизъм*, *меркелизъм*, *милошевизъм*, *путинизъм*, *рейгънизъм*, *саркозизъм*, *тачъризъм*, *уилсънизъм*, *хайдеризъм*, *шаронизъм*. По-рядко се откриват оформени с този суфикс названия на религиозни или икономически течения и доктрини: *войтилизъм* (от К. Войтила), *муунизъм* и *поланкизъм* (от Х. де Поланко). Част от деантропонимите съществителни със суфикс *-изъм* означават характерен стил на действие, поведение на познати в обществото лица, срв. *батевизъм*, *славковизъм* (от Ив. Славков), *трифоновизъм* (от С. Трифонов). Съществителните от разглеждания тип може да означават и характерни за съответно лице изрази или постъпки, срв. *абрашевизъм*<sub>2</sub>, *ганевизъм*<sub>2</sub>, *дачковизъм* (от Я. Дачков), *дайновизъм* (от Е. Дайнов), *йоанизъм*<sub>2</sub>, *райчевизъм* (от А. Райчев), *татовизъм*<sub>2</sub>, както и мотивираните от чужди антропоними *берлусконизъм*, *бушизъм*<sub>2</sub>. Суфиксът *-изъм* участва в оформянето и на композиционно-суфиксални образувания, включващи лично и фамилно име, срв. *тодорживковизъм*, *полипантевизъм*, *славитрифоновизъм*.

Процесуалните съществителни със суфикс *-изација*(а) означават придаване или придобиване на качества, характерни за лицето, означено с мотивиращото име. Такива деривати се образуват активно както от домашни, така и от чужди антропоними, най-често фамилии, по-рядко лични имена и прозвища. Срв. *беровизация*, *виденовизация*, *геметизация*, *доганизация*, *желевизация*, *жоржовизация*, *кобургизация*, *костовизация*, *мозеризация*, *станишевизация*, *стоичковизация*, *шулевизация*, както и *барбизация*, *берлусконизация*, *буковизация* (от Ч. Буковски), *вивалдизация*, *горбачовизация*, *едипизация*, *лъопенизация*, *милошевизация*, *паркъризация*, *путинизация*. За разлика от съществителните на *-изација*(а) деантропонимни процесуални съществителни със суфикс *-не* се срещат рядко и имат по-скоро ocasionален характер, срв. *бакърджийстване* (от Е. Бакърджиев), *геомилевизиране*, *ницшеанизиране*, *оБахяване* (от Бах), *славейковизиране*.

Абстрактните съществителни със суфикс *-ицин*(а) означават отрицателно качество или проява, поведение, характерно за лицето, означено с мотивиращото име. Образуват се от фамилни или (по-рядко) лични имена от домашен или чужд произход. Срв. *азисицина*, *абрашевицина*, *бакърджиевицина*, *вуцовицина*, *гареловицина*, *дачковицина*, *доганицина*, *дончевицина*, *живковицина*, *михневицина*, *овчаровицина*, *причкаповицина*, *славковицина*, *сидеровицина*, *соколовицина*, *станишевицина*, *томовицина*, *шулевицина*, а също *горбачовицина*, *кронцайнерицина*, *саддамицина*, *ферхойгеницина*. Срещат се и деривати с разширените варианти на суфикса *-овицин*(а) и *-евицин*(а): *азисовицина*, *догановицина*, *бушовицина*, *елциновицина*; *батевицина*, както и композиционно-суфиксални образувания, изградени обикновено от лично име и фамилия: *воленсидеровицина*, *вълкочервенковицина*, *елинпелиницина*, *жоржганчевицина*, *милкобалевицина*, *наскоузуновицина*, *славитрифоновицина*, *татянадончевицина*, *тодорживковицина*, *умбертоековицина*. Интересни са occasionалните образувания, в които са

комбинирани фамилиите на две лица: *първандоганицина* (от Първанов и Доган), *бушоблеърщина* (от Буш и Блеър).

Известна продуктивност при образуване на нови абстрактни деантропонимни съществителни показват също суфиксите *-(в)иад(а)*, *-иан(а)*: *алековиада*, *байганьовиада*, *батманиада*, *бекетиада*, *бойкоборисовиада*, *бондиада*, *живковиада*, *потъриада* и *бахтиниана*, както и (в по-ограничена степен) суфиксът *-ство*: *фукоянство*. Продуктивен е също суфиксоидът *-гейт*<sup>5</sup>: *Александровгейт*, *Гоцевгейт*, *Овчаровгейт*, *Симеонгейт*, *Филчевгейт*, *Шулевагейт* и *Миталгейт*, *Моникагейт*, *Саддамгейт*. Откриват се също префиксално-суфиксални субстантиви с префикс *анти-* и суфикс *-изъм*: *антиахмадинеджадизъм*, *антибушизъм*, *антиживковизъм*, *антикостовизъм*. Произвеждат се и серии сложни съществителни с първа съставна част антропоним и втора съставна част *-мания* или *-фобия*: *азисомания*, *гачомания* (от Г. Гачев), *сидеромания* (от В. Сидеров), също *даянамания*, *елвисмания*, *еросмания* (от Ерос Рамацоти), *исусомания*, *клинтъномания*, *потърмания*, *потърромания* (от Хари Потър); *азисофобия*, *костофобия*, *филчевфобия*. По-рядко се срещат други типове композити: *христотерапия* (от Христос), *бахтинопреклонение* и пр. Откриват се и okazjiонални каламбурни образувания: *муунархия* от Муун и *(мон)архия*, *живковизия* от Живков и *(телев)изия*, *боковизия* от Боков и *(телев)изия*.

Значително по-ограничено място в разглеждания материал имат деантропонимните субстантиви с конкретно-предметно значение. Сред тях може да се отбележат серията универбати<sup>6</sup> с разговорен характер със суфикс *-к(а)* или *-овк(а)*, означаващи банкноти с изображение на определено лице: *алековка*, *беронка*, *дановка*, *десиславка*, *зографка*, както и някои други образувания със суфикс *-к(а)*: *валентинка*, *орсовка* ('вид земеделска кооперация', по името на бившия депутат Орсов), *оказионализмите саддамка* 'иракска банкнота, пусната в обращение по времето на Саддам Хюсеин', *гареловка* 'пъстра вратовръзка, характерна за стила на обличане на Ив. Гарелов', *шулевка* 'заплащане по програмата „От социални помощи към трудова заетост“' (по името на бившия министър Шулева), *рейчълка* 'характерна прическа на героинята на Дж. Анистън в известен американски сериал' (по името на героинята Рейчъл) и пр. Тук се отнасят също жаргонните образувания със суфикс *-(ев)иц(а)* *методица* и *методиевица* 'кирилска азбука в латинска транслитерация за целите на общуването в интернет и мобилните комуникации' (по модела на съществителното *кирилица*). Може да се посочат и отделни okazjiонални образувания с каламбурен характер, оформени със суфикс *-ник*: *муравейник* 'обща каса' (по името на бившия финансов министър Муравей Радев), *герджичник*, *панайотник*, *свинарник*, *шулник*, *арсенник* (*Съботата и неделята ще се слоят в един-единствен царевден, а делниците ще станат съответно герджичник, панайотник, свинарник, шулник и арсенник*. в. Нова зора, 2004, бр. 1) (по имената на бившите министри Герджиков, Панайотов, Свинаров, Шулева, Арсенова).

Голяма част от новите деантропонимни съществителни на свой ред стават основа за производство на други деривати, срв. *живковизация* – *реживковизация*; *живковизъм* – *неоживковизъм*, *постживковизъм*; *костовист* – *костовистка*, *костовистки* и пр. Между някои от разглежданите новообразувания възникват

<sup>5</sup> За този нов суфиксоид в българския език вж. по-подробно Аврамова 2003: 181.

<sup>6</sup> Вж. по-подробно Аврамова 2003: 133.

отношения на словообразователна вариантност (срв. *мозерист, мозеровист, мозеровец; доганист, доганец, догановец; костовист, костовик, костовак*) или лексикална синонимия (*бойковист, бойкоборисовист; живковизъм, тодорживковизъм, татовизъм, тошовизъм*), чрез което се обогатява арсеналът от лексикални изразни средства в езика.

Проведеното изследване показва, че в съвременния период се наблюдава подчертано активизиране и разширяване на словообразователните възможности на антропонимите в българския език, във връзка с което възникват множество нови неутрални и експресивни лексикални изразни средства. Може да се говори за увеличаване на неогенния потенциал на антропонимната лексика. Разбираемо най-широк е кръгът от узуални или оказионални новообразувания около антропоними, които се свързват със знакови за съвременното общество фигури, срв. напр.:

Иван Костов – *костовист, костовистка, костовистки, костовик, костовишки, костовак, костовашки, костовци, иванкостовци, костовчета, костовизъм, костовизация, про-Костов, прокостовистки, анти-Костов, антикостовизъм, антикостовист, антикостовистки, неокостовист, неокостовистки, костофоб, костофобия, Костовград* и др.

Азис – *азисовци, азиски, азисчета, азисаджия, азисар, азисцина, азисофоб, азисофобия, азисоман, азисомания, азисофил, азисолубец, азисоид, азисоподобен, анти-Азис* и др.

Семантиката и конотативните напластявания на разглежданата неологична лексика са показателни за когнитивните и емоционалните нагласи в обществото по отношение на дадената личност и нейната роля в определени сфери от обществения живот, нагласи, които в повечето случаи са противоречиви и се колебаят в широкия диапазон между пълното одобрение и пълното отхвърляне. Може в известен смисъл да се каже, че деантропонимната неология е езиково огледало на социокултурната ситуация в конкретен период от общественото развитие.

## ЛИТЕРАТУРА

**Аврамова 2003:** Аврамова, Цв. Словообразователни тенденции при съществителните имена в българския и чешкия език в края на ХХ век. Херон Прес, София, 2003.

**Балкански 1999:** Балкански, Т. За някои тенденции в най-новото български словообразуване. – Актуални проблеми на българското словообразуване. София, 1999, стр. 113-123.

**Бонджолова 2001:** Бонджолова, В. Оказионализми от собствени имена. – Състояние и проблеми на българската ономастика. Велико Търново, 2001, стр. 228-235.

**Георгиева 2006:** Георгиева, Цв. За един нов модел деривати с префикс *анти-* в българския книжовен език. – Българска реч, 2006, кн. 2-3, стр. 30-34.

**Георгиева 2007:** Георгиева, Цв. Иновационни процеси при именната префиксация в българския книжовен език от края на ХХ и началото на ХХІ век. Автореферат. София, 2007.

**Гутшмит 2004:** Гутшмит, К. Собствени и нарицателни имена в славянските езици. – Сборник с материали от Седмите национални славистични четения. София, 2004 (под печат).

**Мартицова 2003:** Martincová, O. Propria v neologické slovtvorbě. – Dynamika a inovace v češtině a bulharštině (90. léta 20. století). Praha, 2003, s. 19-25.

**Трифенова 2006:** Трифенова, Й. Собствените имена и интернационализацията на лексиката в българския и чешкия език след 1989 г. – Националният език в условията на чужди влияния и глобализация. София, 2006, стр. 213-232.